

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην εκδήλωση:

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, η χαρά της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων συμπληρώνεται εδώ στην Αλεξάνδρεια με τη χαρά της καθιερωμένης από πολλά χρόνια εκδηλώσεως για τη βράβευση των άριστων μαθητών και φοιτητών.

Και είναι για όλους μας μεγάλη χαρά να βλέπουμε την πρόοδο και την επιτυχία των παιδιών μας, να βλέπουμε την πρόοδο και την επιτυχία σας, παιδιά μου, για την οποία προσπαθήσατε, εργασθήκατε, κοπιάσατε, προσευχηθήκατε, και μαζί σας και όλοι έμεις, οι γονείς σας, οι καθηγητές σας, οι πνευματικοί σας πατέρες, που όλα αυτά τα χρόνια παρακολουθούμε την πορεία σας, αγωνιούμε και προσευχόμαστε μαζί σας καθημερινά και ιδιαιτέρως κατά την περίοδο των εξετάσεων, και χαιρόμαστε με τη χαρά σας, καθώς η πρόοδος σας και η χαρά σας είναι και δική μας χαρά και δική μας καύχηση.

Και είναι χαρά και καύχηση όχι μόνο γιατί επιτύχατε ένα συγκεκριμένο στόχο σας, την άριστεία και την εισαγωγή σας στις Ανώτατες Σχολές της πατρίδος μας, αλλά κυρίως γιατί με την προσπάθειά σας, γιατί με τό ζήλο σας για μελέτη και την επιμονή σας στο καθήκον σας δίνεται τα έχγγνα ότι με τόν ίδιο τρόπο, με τόν ίδιο ζήλο, με την ίδια διάθεση και επιμονή μπορείτε να αγωνισθείτε και να επιτύχετε και σέ άλλους τομείς της ζωής και, ακόμη, να αγωνισθείτε και να προσφέρετε και στο κοινωνικό σύνολο και στην πατρίδα μας.

Γιατί θά πρέπει να έχετε πάντοτε στόν νοῦ σας, ακόμη και από τώρα που είσατε νέα παιδιά, κάτι που και έμεις οι μεγαλύτεροι δέν θά πρέπει να ξεχνούμε ποτέ, ότι δηλαδή τά μεγάλα έργα στόν κόσμο, στην κοινωνία, στην ανθρωπότητα δέν είναι αποτέλεσμα νομοθετικῶν πρωτοβουλιῶν ή συνθηκῶν που διαμορφώνονται από τά κράτη και τίς ἐξουσίες τους. Είναι τίς περισσότερες φορές αποτέλεσμα τῆς πρωτοβουλίας, τῆς ἐπιμονῆς και τοῦ ζήλου ἀνθρώπων χαρισματικῶν, ἀνθρώπων που δέν περιόρισαν τό ενδιαφέρον τους μόνο στό δικό τους συμφέρον και στη δική τους πρόοδο, αλλά θέλησαν να προσφέρουν και στοὺς ἀνθρώπους γύρω τους, στό κοινωνικό σύνολο, ακόμη και σέ ἀνθρώπους που βρισκόταν μακριά από αὐτούς.

Όσο και ἂν αὐτό ἀκούεται παράξενο, ἂν ἀνατρέξουμε στην ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος θά διαπιστώσουμε εὐκολα πόσο ἀληθινό είναι. Ἄν σκεφθοῦμε τί ἄλλαξε πρὸς τό καλύτερο τόν κόσμο μας και τή ζωή μας, δέν θά δυσκολευθοῦμε να βροῦμε ότι μεγαλύτερη και οὐσιαστικότερη ἐπίδραση ἀπό ἐκείνους που διεξήγαγαν πολέμους και μάχες, ἀλλάζοντας ἐνδεχομένως τά σύνορα τῶν κρατῶν και τά πεδία ἐπιρροῆς τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου, εἶχαν και ἔχουν ἐκεῖνοι που με τίς ἀνακαλύψεις και τίς ἐφευρέσεις τους προσέφεραν στοὺς ἀνθρώπους νέες προοπτικές, διευκόλυναν τή ζωή τους και τοὺς ἀπάλλαξαν ἀπό ἀσθένειες και ἄλλες δυσάρεστες καταστάσεις.

Και αὐτοὶ δέν ἦταν τίποτε περισσότερο ἀπό ἀνθρώπους σάν και σᾶς που ἐργάσθηκαν με ὑπομονή και ἐπιμονή για να πετύχουν τόν στόχο τους, που μελέτησαν και πειραματίσθηκαν μῆνες και χρόνια για να βροῦν αὐτό που δέν θά προσέφερε μόνο στοὺς ἴδιους τιμή και δόξα αλλά θά ἦταν και ἐπιφελές και χρήσιμο και για τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Και ἂν κάτι τέτοιο σᾶς φαίνεται μακρινό, μπορούμε να ἀναφέρουμε και πολλά παραδείγματα ἀπό τή δική μας ἱστορία, να ἀναφερθοῦμε στά πρόσωπα τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Ἑθνους μας, παλαιότερων και νεώτερων, για τήν προσφορά τῶν ὁποίων καυχώμεθα ὅλοι και τήν ὁποία ὅλοι ἀπολαμβάνουμε, ἔστω και ἂν δέν τό συνειδητοποιοῦμε πάντοτε. Και ὅλοι αὐτοὶ οἱ εὐεργέτες τοῦ Ἑθνους, οἱ μεγάλοι εὐεργέτες τῆς πατρίδος μας, δέν ἦταν ἐξ ἀρχῆς διάσημοι και σπουδαῖοι. Πολλοὶ ἀπό αὐτοὺς ξεκίνησαν ἀπό πολύ δύσκολες και ταπεινές συνθήκες, αλλά ἀγωνίσθηκαν, προσπάθησαν, κοπίασαν ἀπό τά μικρά τους χρόνια, ἔβαλαν στόχους και τοὺς ἐπέτυχαν και στη συνέχεια θέλησαν να μοιρασθοῦν τήν ἐπιτυχία τους με τοὺς συνανθρώπους τους, να προσφέρουν για τό κοινό καλό.

Όμως μαζί με αὐτοὺς ὑπάρχουν και κάποιοι ἄλλοι που με τή δράση και τό ἔργο τους ἔκαναν πράξη τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων, ἔφεραν τόν Χριστό στις ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ἐργάσθηκαν στόν τομέα τῆς ἱεραποστολῆς και τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων.

Κάποιους ἀπό αὐτοὺς, που συνδέονται με τήν τοπική μας Ἐκκλησία θά προβάλλει ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας τό νέο ἔτος στό ὁποῖο θά εἰσέλθουμε σέ λίγες ἡμέρες, ἀφιερώνοντάς το στην ἱερή μνήμη τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου και ἱερομάρτυρος Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, αλλά και τῶν ἁγίων ἱσαποστόλων

καί φωτιστῶν τῶν Σλάβων, τῶν αὐταδέλφων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων, καί τοῦ μαθητοῦ τους τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος τοῦ θαυματουργοῦ.

Νέοι ἦταν ὅλοι αὐτοί, ὅταν ξεκίνησαν τό ἔργο τους. Νέοι πού εἶχαν κοπιάσει μελετώντας γιά νά κατακτήσουν τή γνώση, γιά νά μορφωθοῦν καί νά καλλιεργήσουν τόν νοῦ καί τό πνεῦμα τους. Συγχρόνως ὅμως εἶχαν προσπαθήσει καί ἀγωνισθεῖ γιά νά καλλιεργήσουν τόν χαρακτήρα τους καί τήν ψυχή τους.

Εἶχαν καλλιεργήσει στήν ψυχή τους τήν ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπό τους, τό ἐνδιαφέρον γι' αὐτόν καί τήν πρόοδό του, τή διάθεση νά τόν βοηθήσουν γιά νά μπορεῖ καί αὐτός νά ἀπολαμβάνει ὅσα ἀπολαμβάναν καί αὐτοί, χωρίς νά ὑπολογίζουν ἐάν αὐτό σήμαινε περισσότερο κόπο καί περισσότερη προσπάθεια γιά τούς ἴδιους.

Καί γι' αὐτό τούς βλέπουμε ὅλους νά μὴν ἀρκοῦνται σέ αὐτό πού εἶχαν ἐπιτύχει οἱ ἴδιοι ἀλλά νά ἀποφασίζουν νά τό μοιρασθοῦν μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους· νά μὴν ἐπαναπαύονται σέ ὅσα εἶχαν οἱ ἴδιοι κατακτήσει ἀλλά νά ξεκινοῦν μία δύσκολη πορεία γιά νά διαδώσουν τόν πλοῦτο πού κατεῖχαν. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος θά μπορούσαν νά περάσουν μία ἄνετη ζωὴ στήν Κωνσταντινούπολη, κοντά στόν διδάσκαλό τους, τόν πατριάρχη Μέγα Φώτιο, καί νά διακριθοῦν γιά τήν παιδεία καί τίς ἱκανότητές τους στά αὐτοκρατορικά ἀνάκτορα τοῦ Βυζαντίου καί στίς διπλωματικές ἀποστολές. Ὅμως αὐτοί δέν δίστασαν νά ἀνταλλάξουν αὐτή τήν ἄνεση μέ τή δυσκολία τοῦ ἱεραποστολικοῦ δρόμου σέ λαούς πού ζοῦσαν «ἐν χώρα καί σκιᾷ θανάτου», πού δέν γνώριζαν τόν Χριστό καί λάτρευαν τά εἰδῶλα, πού ζοῦσαν μακριά ἀπό τόν πολιτισμό καί τά ἀγαθὰ πού προσφέρει.

Ἀνάλογη ἦταν καί ἡ προσφορά τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος, πού καταγόταν ἀπό τήν Ἡμαθία καί συνέχισε τό ἔργο τους στήν περιοχή τῆς Ἀχρίδας καί στή Βουλγαρία. Καί αὐτός εἶχε τίς γνώσεις καί τήν παιδεία πού θά τοῦ ἔδιναν τή δυνατότητα νά διαπρέψει σέ κάθε τομέα τῆς ζωῆς. Ὅμως ἐκεῖνος ἐπέλεξε τόν δυσκολότερο. Ἐπέλεξε νά συνεχίσει τό ἔργο τῶν διδασκάλων του, τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, νά κηρύξει τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου καί νά ὀδηγήσει τούς Σλάβους στό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί στήν ἀλήθεια τῆς πίστεώς του, καί μέσα ἀπό αὐτήν νά ἀναγεννήσει τίς ψυχές τους καί νά τούς χαρίσει τήν προοπτική τῆς αἰωνίου ζωῆς κοντά στόν Θεό. Ἐξίσου σημαντική ἦταν ὅμως καί ἡ προσφορά τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τήν ἡσυχία, τή γαλήνη καί τήν ἀσφάλεια τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου εἶχε γίνει μοναχός μετά τήν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν του στήν Ἀθωνιάδα Σχολή, ὄχι γιά νά εὐαγγελισθεῖ τόν Χριστό σέ λαούς μακρινοὺς ἀλλά γιά νά ἐργασθεῖ γιά τόν ἐπανευαγγελισμό τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ζώντας γιά αἰῶνες μέσα στή σκλαβιά ἐνός ἀλλόθρησκου κατακτητοῦ πού προσπαθοῦσε μέ ὅλα τά μέσα νά τούς ἀναγκάσει νά ξεχάσουν τήν πίστη τους, τή γλώσσα τους καί τήν ἱστορία τους, ἔτσι ὥστε νά ἀφομοιωθοῦν μέ τούς Τούρκους καί νά μὴν θελήσουν ποτέ νά ἀποτινάξουν τόν ξένο ζυγό, ἀλλά συγχρόνως ζώντας καί ὑπὸ τήν ἐπίδραση τῆς προπαγάνδας ἄλλων δογμάτων καί ὁμολογιῶν, πού προσπαθοῦσαν νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τήν πατρώα εὐσέβεια, κινδύνευαν νά χάσουν τήν πίστη τους καί τή θρησκευτική τους ταυτότητα. Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Κοσμάς περιήλθε ὀλόκληρη σχεδόν τήν Ἑλλάδα γιά νά διδάξει καί νά νουθετήσῃ τούς πατέρες μας, καί νά τούς βοηθήσῃ νά ἐπαναπροσδιορίσουν τή σχέση τους μέ τόν Χριστό.

Ἔτσι πέρασε καί ἀπό τήν περιοχή μας καί κήρυξε τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί ἐνίσχυσε τήν πίστη καί τό φρόνημα τῶν πατέρων μας πού στέναζαν κάτω ἀπό τόν τουρκικό ζυγό, καί τούς ἔδωσε ἐλπίδα γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ Γένους, προτρέποντάς τους νά παραμένουν ἐδραῖοι στήν πίστη ἀλλά καί νά φροντίζουν νά διδάσκουν στά παιδιά τους μαζί μέ τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν ἑλληνική γλώσσα καί τήν ἑλληνική ἱστορία, γιά νά διατηρήσουν τήν ἐθνική καί θρησκευτική τους συνείδηση. Καί ἔτσι ἀναδείχθηκε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός μέγας φωτιστής τοῦ Γένους μας καί μέγας ἱεραπόστολος πού συνέβαλε καθοριστικά στόν ἐπανευαγγελισμό τοῦ Ἑθνους, γεγονός πού ὀδήγησε καί στόν μεγάλο ξεσηκωμό τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καί τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος μας.

Ὅλες αὐτές οἱ προσπάθειες, καί τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, καί τοῦ ἁγίου Κλήμεντος καί τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ἦταν προσωπικές προσπάθειες, ἦταν προσωπική προσφορά αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού θέλησαν νά ἐργασθοῦν, νά κοπιάσουν, καί ἀκόμη νά διωχθοῦν καί νά θυσιάσουν τή ζωὴ τους ἀπό ἀγάπη γιά τούς ἀδελφούς τους. Ἦταν μεμονωμένα πρόσωπα, πού δέν εἶχαν

τήν ὑποστήριξη οὔτε κρατῶν οὔτε ὀργανισμῶν οὔτε τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου. Εἶχαν ὁμως σύμμαχό τους τή δύναμη τῆς θελήσεώς τους, τή δύναμη τῆς ἀγάπης τους καί τή δύναμη τῆς προσφορᾶς στόν ἄλλο.

Καί ἐάν κατόρθωσαν ὅσα κατόρθωσαν, καί ἐάν κατόρθωσαν τόσα πολλά καί θαυμαστά, ὥστε τά ὀνόματά τους νά μνημονεύονται ἀπό τήν ἱστορία καί ἀπό ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μέ εὐγνωμοσύνη αἰῶνες τώρα, τά κατόρθωσαν μέ τήν προσπάθειά τους, μέ τόν ἀγῶνα τους, μέ τή θέλησή τους, μέ τήν ἀγάπη τους, μέ τήν πίστη τους στόν Χριστό, καί ἀποτελοῦν διαρκῆ πρότυπα γιά ὅλους τοὺς νέους πού ὀνειρεύονται, ὅπως καί ἐσεῖς, κάτι σπουδαῖο καί μεγάλο στή ζωή τους, γιά ὅλους ὅσοι ὀνειρεύονται νά προσφέρουν στοὺς ἀνθρώπους καί νά εἶναι χρήσιμοι καί ὠφέλιμοι στήν κοινωνία. Γι' αὐτό δέν ἀξίζουν μόνο τήν τιμή καί τήν εὐγνωμοσύνη μας, ἀξίζουν νά ἀποτελοῦν γιά τή ζωή ὅλων μας, καί κυρίως γιά τή δική σας ζωή, παιδιά μου, πού τώρα ἀρχίζει μέ πολλές ἐλπίδες καί προσδοκίες. Ἐμπνευσθεῖτε ἀπό τό ἔργο τους. Ἐμπνευσθεῖτε ἀπό τοὺς ἀγῶνες τους. Ἐμπνευσθεῖτε ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τους στόν Χριστό καί τόν ἄνθρωπο, καί πιστεύω ὅτι δέν θά κατορθώσετε μόνο νά διακριθεῖτε στή ζωή σας πρὸς χαρά ὅλων ὅσοι σᾶς παρακολουθοῦν καί σᾶς ἀγαποῦν, ἀλλά καί θά εἴστε χρήσιμοι καί ὠφέλιμοι γιά τήν πατρίδα μας καί τοὺς συνανθρώπους μας.

Αὐτό εὐχομαι πατρικά καί ὀλόψυχα σέ ὅλους σας, συγχαίροντάς σας ἀκόμη μία φορά γιά τίς ἐπιδόσεις σας στό σχολεῖο, καί σᾶς εὐχομαι νά ἔχετε ἀνάλογες ἐπιδόσεις καί στήν πνευματική σας ζωή, γιά νά χαιρόμασθε καί νά καμαρώνουμε διπλά γιά σᾶς ὅλοι ἐμεῖς πού σᾶς ἀγαποῦμε καί προσευχόμεθα γιά τήν πρόοδο καί τήν ἐπιτυχία σας στή ζωή.